

JOZE SNOJ - barabakos
 JOZE SNOJ - mlina slooki
 JOZE SNOJ - bolabe za glas
 K. KOVIC - zlata ladja
 SLOVENSKO LITERARNO DELO
 FRANCE PIBERNIK - ravnina
 ODOVINA SLOVENSKEGA SL.
 VINA SLOVENSKEGA SL.
 VA TRANI PISCI
 ADJE
 VSTVO
 ESTORI
 tlew
 IS
 FIJO
 HJO
 OST
 Lov. Lvo
 SLOVSTVO
 ANKAR
 SONGET
 SONCETI
 GOLIA
 IBERNIK
 ZUPANAC
 ZUPANIC
 ŠARABON
 RUDI SEUGO
 if hab a mint
 LIRIKAI
 PREŠEREN
 PREŠERNOVO ŽMJENJE
 CIVLKIČ K. TADIJANOVIČ
 1033

DOBNA POEZIJA
 DOJ JOZE
 NARAVI SVETA
 ZBRANO DELCI
 IN BOLAN OTRA
 Thomas
 KOSOVEL

ANDREJ V. A.

MED KNJIGAMI

L. III.
 št. 1-2

čb 242

3

1973/74

5982/1975

Leto 1973/74

št. 1-2

MED KNJIGAMI je bilten pionirske knjižnice v Kranju /oddelek pri Osrednji knjižnici Kranj/. Na leto izide 5 števil. Ureja vodja oddelka Berta Golob. Uredniški odbor: Ada Hrovatin, Bojan Pisk, Alenka Bole-Vrabec, Ivo Zrimšek. Likovni mentor: Štefan Simonič. Razmnožuje Delavska univerza v Kranju.

I Z V S E B I N E

Knjige z naših polio	str. 8
Nove knjige	11
V Kranju živi in ustvarja	
Lučka Petrič	18
Vinko Tušek	20
Naš razgovor	22
Povedano s številkami	23
S knjigo skozi stoletja	24
Knjige, ki ste jih najraje brali	25
Literarne uganke	26

Naslovna stran je delo obiskovalca pionirske knjižnice Andreja Pibernika, uč.6.r.

Likovni prilogi: otroške risbe, izdelane pri urah pravljic v pionirski knjižnici.

Kaj bo pripravila pionirska knjižnica za svoje obiskoval-
ce v letu 1974?

URE PRAVLJIC VSAK DRUGI ČETRTEK

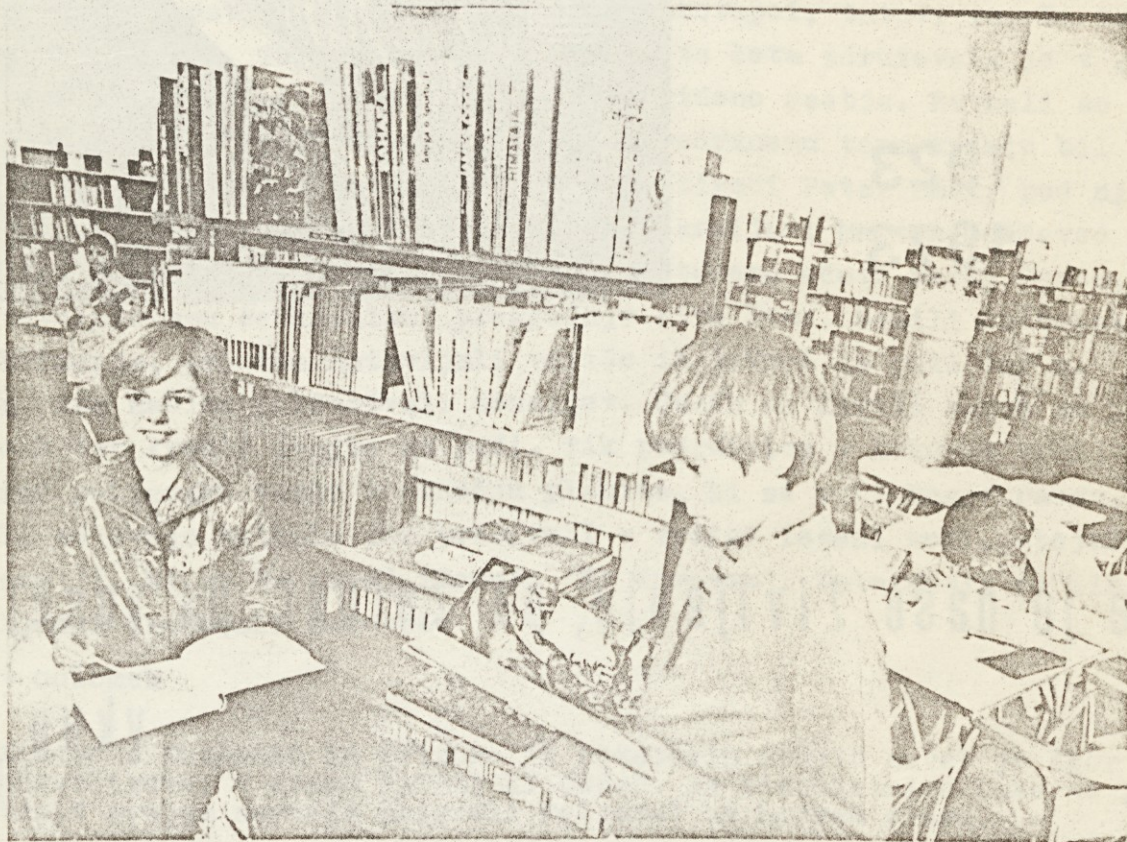
LITERARNE URE ZA PREŠERNOV DAN

KNJIŽNE UGANKE ZA 4. APRIL - ANDERSENOV ROJSTNI DAN

POSEBNO RAZSTAVO V KNJIŽNICI

RAZSTAVO MLADINSKIH KNJIG V GORENJSKEM MUZEJU

SREČANJE Z MLADINSKIM PISATELJEM

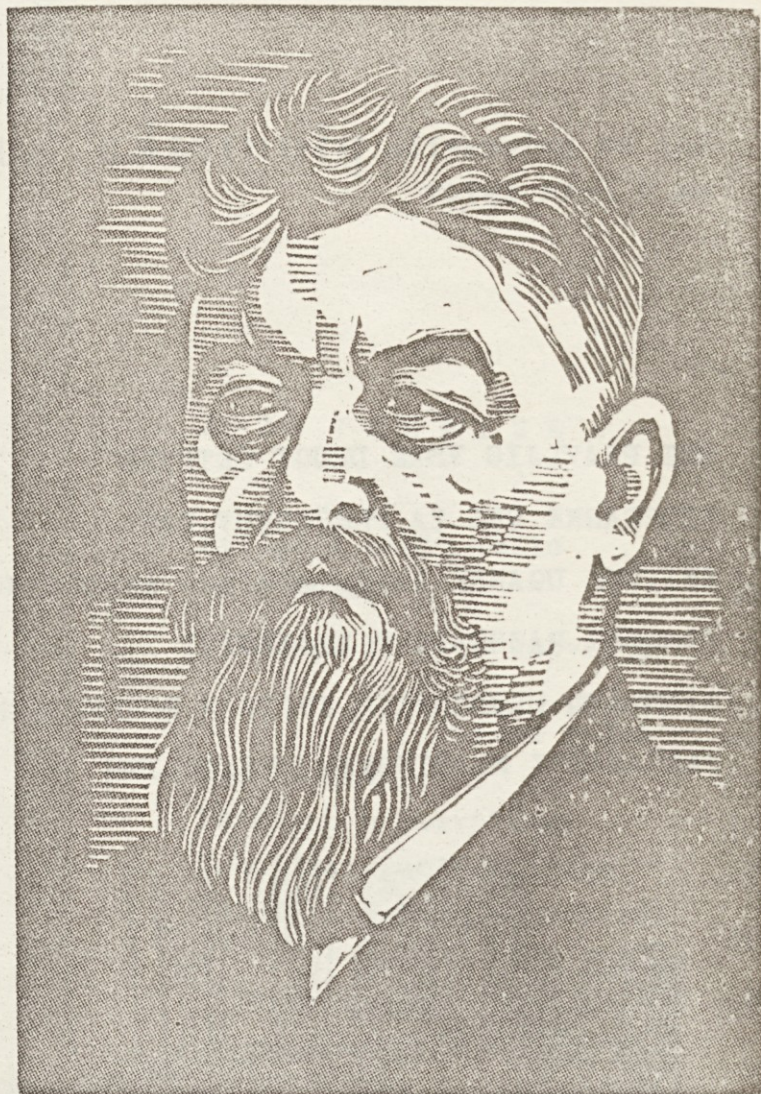

Pionirska knjižnica v Kranju

ivan tavčar

1923

1973

takole je naše življenje, pa žalost pa veselje

vkup. i.t.

Ivan Tavčar:

K U Z O V C I

Pred petinpetdesetimi leti in tudi še pred petdesetimi leti bila je Poljanska dolina na Gorenjskem pozabljen in zapuščen kos slovenske zemlje. O beli cesti, vijoči se sedaj tik vode, niti sluha ni bilo; pač pa se je pričela takoj pri Škofji Loki kolovozna pot, ki se je vlekla potem proti Poljanom in še dalje proti Žirem. Tolminci in Čiči tovorili so po njej s svojimi konjiči. Visoko hrastovje in so sto smrečje senčilo je nesrečni ta kolovoz ter zrlo premnogokrat, kako so se vozovi, ki so slučajno zabredli tu sem, prekopicivali in čuli ostro kletev komisarja, po vozniških deskah se premetujočega, kojega je uradna usoda vrgla v to pustinja.

Pot te-ta bila je ponoči prav zelo nevarna. Po gošči plazili so se nadležni gostje, ki so bili obenem tihotapci, tatovi in, če treba, tudi roparji. Tujemu imetju sovražna ta četa združevala je v sebi vojaške begune in drugo slabo in izprideno osebje. Ravnali so se po nekakem vojaškem redu. Vodja obupnopredrznemu temu krdelu bil je še sedaj tu in tam v poljanskem spominu živeči Peter Smuk; pod njim pa so imeli zapovedništvo Gropa Rohnač, kruljavi Martin Goščavec in pa črni Tinač Šust, ki je napravljajal poštenemu očetu Marku Šustu, svetovolniškemu cerkovniku, prezgodnje sive lase. Nosili so tobak s Primorja, pri tem ustavljajali voziče in tovore na poti ter si tudi po tem načinu pridobivali denarjev. Časih so lovili zajce po planinah ter kradli janjce na paši. Tik podružnice v Bukovem vrhu visoko nad poljansko vasjo v vznožju planine, ki se zove Pasja ravan, imeli so svoje selišče ter prebivali v veliki leseni koči, stoječi na zemlji, ki se še sedaj imenuje "Na Kuzovem". Zategadelj so jih Poljanci imenovali Kuzovce.

- odlomek

Zgodbo o Kuzovcih in prizore iz nekaterih drugih novel je Igor Torkar preoblikoval v dramo RAVBARSKI CESAR. Za tisočletnico Loke so jo letos v svojem narečju zaigrali Poljanci na Loškem gradu.

Diluke pa diluci, pa tist, ke tem dil rihtaja u luošk fabark takih mašin za zmarzovat, pa diluci z Jelouce, pa od Autakovinarja, pa štacnarke, pa še an prou ta star štacnar, pa niki kmietu, pa an kovač, pa šomaštarke, pa an občinsk pisar, pa še an tak, ke u pisarn dila, pa an penzjoniran zogar, pa še adn, ke za sekuranc pobira — z ana besida napriedna diluska klasa s Polan se je tidne n tidne po sujm šiht hodila u Kulturn dum u Polanah vočit ana zlo posriečena pa zlo fist ludska igra u osmih slikah, ke se j prau

Raubarsk cesar

ke ja je po večih zgudbah Kosmuga Janeza — dr. I. Tavčarja — ukop zlužu že čist udomačen Polanc Igor Torkar, ke mu po domače tud Kozoučkav prauja. Igra je u polanska govarica pririhtu Cenetu Lado.

Prelub ledje, nau vam žou, čeu te paršl
na lošk grad 5., 6., 9., 12. pa 13. avgusta ob osmih zvečier
pogliedat, kok sa RAUBRSKEGA CESARJA use ukop zrežiral, pa kok zdej
jegraja:

Varbanaču Tone	Karlovcjan
Žnidarjuva Juša	negova hči Lejnka
Strilu Pietar	negov sin Varban
Šuštarju Marjan	Tomašk, njegov sin
Hinkotuva Mimi	Suzana, grajska gospodična
Pouletu Adam	gospud Erazm, grajsk učitel
Žagarju Slavc	Herbert, grajsk berč
Tuončkna Dani	Amalija, Erazmuva nevista
Jurčku, Kobalu pa Frencinu	financarji
od Juše muož	raubarsk cesar
Nacku Jaka	Matijče
Jakopču Jaka	Rohnač
Strišku Lujsk	Gošauc
Jejlarju Milan	Šust
Strišku Lujz	Urh Klobasa
Rafinu Ludvik	Jakope z Griča
Cenetu Lado	Jerom Stopstran
Kovačuva Barba	Maruša
Miro od Paule	Matiušč
Žnidarju Frenk	Luka z Vouče
Palir	Jaka Smart, birt
Kusuva Anica	Mina, negova žena
Rafinu Ludvik	Komoučk, učitel
Malnsk Filip	Tinče
Šuštarju Jaka	Štefe
Jurčku Tuone	Jakob
Polansk mladinci sa pa puntarji	

Zgori naštitm bo soflirala Sitar Milena, z lučja bota pa svetila Levak Jože pa Eržen Miro, piel boj pa Krek Tone, Milan Kalan, Krek Lujze pa Grošelj Bojan. Kolise je pa namalu Devjaku Ivan - Ive. Pomagala sta mu Vrbanaču Tone pa Žnidarju Frenk Guodl boj pa Demšar Franc, Kalan Milan pa Krek Lujze. Na uorglce špila Krek Lujz ta stari.

Čist zaries, ledje, nau vam žou, čeu te paršl gliedat RAUBARSKIGA CESARJA

Branko Berčič

MLADOST IVANA TAVČARJA

odlomek

Tavčarjev rod spada med najstarejše kmečke rodove, ki so živeli na ozemlju škofjeloškega gospostva freisinških škofov v Poljanski dolini. Po virih moremo priimek Tavčar zasledovati nazaj v prvo polovico 16. stoletja. Tako izvirata iz leta 1536 omembi dveh Tavčarjev iz Železnikov, nekega žebtljarja Tavčarja in tovornika Petra Tavčarja, iz leta 1560 pa omembe petih Tavčarjev, in sicer kajžarja Blaža v Železnikih, rovtarja Simona v Podplečem, rovtarice Marjete, Ahačeve hčeri, v Novinah, gruntarja Gregorja v Krnicah in gruntarja Blaža na Gorenjih Brdih. Ker so imeli ljudje leta 1560 v veliki večini že svoje ustaljene priimke, medtem ko je leta 1500 to veljalo le za četrtno prebivalstva, se postavlja vprašanje, odkod pravzaprav izvira rodbinsko in hišno ime Tavčar.

O nastanku in pomenu imena Tavčar sta bili doslej postavljeni dve tezi: eni ga izvajajo od nemške besede "Deutscher", t.j. Nемеc, drugi pa od poimenovanja krajevne pripadnosti "Davčar", t.j. prebivalec Davče.

Prežihov Voranc bi bil l. 1973 star 80 let.

Najpomembnejša dela:

PETKOV CENC, prva objavljena črtica

POVESTI, zbirka

POŽGANICA, roman

SAMORASTNIKI, novele

DOBERDOB, roman

JAMNICA, roman

SOLZICE, spomini na mladost

Zemlje je bilo pri Prežihovi bajti za kakih pet glav, tudi za Jirsa in Bavha. Tu je bil končno dom, lastna zemlja, vredna gnoja za prihodnje žetve, vredna, da sadi oče sadje za vnuke, lasten les, vreden, da ga gospodar varčno prebira in hrani za sine..., tu je Voranc oral in kosil, od tod je šel v Ljubljano v zadružno šolo in se vrnil, od tod v kmetijski tečaj na Dunaju, tu je snoval in pisal, tu je z očetom politiziral in poslušal materine pripovedi, tu je kmetoval in tesaril, tu ga je vojaščina 1914 v prvo vojsko pobrala, sem se je vrnil leta 1919, sem so prihajali partijski sodelavci, znanci in neznanci, mati je z dobrodušno vero Vorančevim prijateljem na gumnu postlala, med skodljami v hlevski strehi so Voranca čakala skrivna pisma in tu je bilo ajdovo strnišče.

/iz knjižice PO PREŽIHOVIH KOTLJAH, Ravne na Koroškem, 1973/

Meta je morala skoraj sama preživljati svojo droso. In to je bilo sila težko, kajti pri bajti jih je bilo zmeraj najmanj četvero; eden je bil v zibelki, drugi je komaj shodil, tretji je že hlačal in četrti je postajal goden za prvo pastirsko službo. Tako je bilo skoraj petnajst let.

Meta je morala delati tako rekoč noč in dan; poleti je hodila na dnine, pozimi je predla doma, pletla slamnice, jerbace in koše, delala leseno orodje, žlice, kuhlje, solnike, žličnike, z eno besedo: prijela je za vsako delo, ki ji je prišlo pod roke. In ni bilo dela, ki bi mu ne bila kos! Soseska jo je poznala kot najboljšo dninarico, ki ji nobena pot ni bila predaleč, nobeno vreme pregrdo. Kljub temu, da je jemala otroke s seboj, se je ob velikem delu soseska zanjo pipala. Z najmlajšim v zibelki, na glavi pa še dva, tri hlačarje ob sebi je odhajala ob prvi zori na delo in prihajala ponoči domov. Njena pridnost je bila skoraj nadčloveška. Edino tej pridnosti, ki je je zmožna le taka velika materinska ljubezen, kakršno je nosila v sebi Meta, se je bilo zahvaliti, da je tako velika družina odraščala brez prevelikega pomanjkanja, da so vsi otroci odraščali zdravih udov in zdrave pameti.

Majda Potokarjeva kot Hudabivška Meta v filmu
S A M O R A S T N I K I

KNJIGE Z NAŠIH POLIC

TISOČ IN EN DAN

DOBERDOB

POŽGANICA

JAMNICA

SAMORASTNIKT

SOLZICE

ČEZ GORO K OČETU

IZBRANO DELO

GRAJSKI PISAR

V ZALI

CVETJE V JESENI

VISOŠKA KRONIKA

VITA VITAE MEAE

OTOK IN STRUGA

4000

IZZA KONGRESA

KUZOVCI

DVOJE POVESTI

ZBRANO DELO

IZBRANO DELO

i. t a v č a r

filmi po literarnih

predlogah

prežih

a m a n d u s

Viba film 1966, scenarij
 Andrej Hieng, glasba A.
 Srebotnjak, režija Fr.
 Štiglic

CVETJE V JESENI

Televizijska nadaljevan-
 ka in film; 1973, režija
 Matjaž Klopčič;
 Zlata arena, nagrada pulj-
 skega festivala za re-
 žijo

4 0 0 0

Televizijski film; 1968
 režija Janez Drozg

LJUBEZEN NA ODORU

Vesna film 1972, režija
 Vojko Duletič, glasba J.
 Kampič

samorastniki

Triglav film 1963, sce-
 narij Vojko Duletič, gla-
 sba Bojan Adamič, reži-
 ja Igor Pretnar

Nove knjige

- N. Grafenauer: Kaj je na koncu sveta
 M. Golar: Zgodbe o Veržencih
 J. Grom: Naše gobe
 I. Adler: Fizika, čudo znanosti
     Matematika od zlatega reza do teorije množic
 K. Brenk: Deklica Delfina in lisica zvitorepka
 Cooper-Steuben: Usnjena nogavica
 I. Minatti: Ko bom tih in dober
 J. Vidic: Zločin pri Lenartu
 M. Žeželj: Prizori iz kmečkega punta
 R. Guillot: Enciklopedija za otroke
 T. Kovač: Spomini barona Valvasorja
 J. Bertoncely: Kroparske zgodbe
 M. Kumar: Kovane mreže

NAPOVEDANE KNJIGE

Pierre Clostermann:
VELIKI CIRKUS

Ernest Gann:
USODA JE LOVEC

Peter Townsend:
DVOBOJ ORLOV

**USODNE ODLOČITVE
 MED
 NEBOM IN ZEMLJO**

France Bevk
TOLMINSKI PUNT

Kristina Brenkova
PRVA DOMOVINA

Kajetan Kovič
MOJ PRIJATELJ
PIKI JAKOB

2

Ivo Zorman
GNEZDO SRŠENOV

Ivo zorman
gnezdo sršenov

**KNJIGE
KURIRČKOVE
KNJIŽNICE**

v pionirski knjižnici najdete vsako novo mladinsko knjigo

P R E B E R I T E,

katere knjige iščejo nekateri obiskovalci pionirske knjižnice:

Martin Kučar

Muha Copatarica

Jurij Kozjak na partizanski straži

Demakaron

Vasiljevič Gogala: Plašč

T E H   K N J I G   N I M A -
M O .   Z A K A J   P A   N E ?

BOLJŠE JE SLABO SEDETI KOT DOBRO
STATI.

BOLJŠI JE STAR ČEVELJ KAKOR BOSA
NOGA.

ČE SE NE BI PAMETNI MOTILI, BI
MORALI NORCI OBUPATI.

IMA TOLIKO DENARJA KOLIKOR ŽABA
PERJA.

KAMOR JE ŠEL BIK, NAJ GRE ŠE
ŠTRIK.

MLAD BERAČ, STAR BREZ HLAČ.

NERODA NERODI NERODNO POMAGA.

NISEM KONJ, DA BI GODEL ZASTONJ.

PES LAJA ZARADI SEBE, NE ZARADI
TEBE.

ZELJE ŽELODEC SAMO NASTELJE.

Kogar zanimajo pregovori, naj po-
išče knjigo LJUDSKA MODROST TRDEN
JE MOST. Dobi jo v pionirski knji-
žnici.

v kranju

živi

in

ustvarja

Sonce je sijalo v kuhinjo, ko je potopila krožnik v toplo vodo. Pomivala je počasi in si ob tem pripovedovala pravljice. Bila je Pepelka. Pomila je, pobrisala posodo in jo zložila v omaro. Potem je obstala. Stekla je v spalnico, kjer je bila postelja še razmetana. Sonce je metalo zajčke po stenah, po rjuhah, po tleh. Deklica je sedla na posteljo in zajokala. Jokala je dolgo in obupano, tako dolgo, da je sonce ugasnilo. Bilo ji je težko. Nad sosednjimi hišami se je bleščalo nebo, bilo ga je malo, a bilo je sinje. Vse to sonce in nebo je bolelo.

Vstala je, ko se je spomnila, da mora napisati naloge in se učiti. Šolsko leto se je bližalo koncu. Morala se bo učiti, če bo hotela izdelati. Razložila je po mizi svoje zvezke in knjige z obrabljenimi platnicami. Zbrala se je.

Potrvalo je. Nataša se je zdrznila. Dvignila je glavo iznad knjig in zvezkov. Znova je potrkalo. Ostala je negibna. Komaj si je upala dihati. Ali je trkal živ človek ali spomin? Tega ni mogla vedeti. Bila je zapuščen otrok, povsem sama s svojimi sanjami in domišljijo. Na misel ji je prišlo vse, kar je kdajkoli slišala, njena domišljija pa je temu pridala razsežnost in nenavadnost.

»Nikomur ne bom odprla!« je sklenila in se spet poglobila v učenje. Potrkalo je znova in še enkrat, potem je prenehalo. Tišina. Nataša je znova zajokala. Povesila je glavo nad zvezke, razprostrla je roke po mizi, tako da je skoraj ležala na njej in ihtela zaradi velike zapuščenosti. Ne, ko bo odrasla, nikoli več ne bo sama in nikoli več otrok! Otrok ne mara biti več!

Lučka Petrič: Rumeni konj

Ruža Petrič

Mavični sanjski baloni

Dnevi,
nočmi

z mavnimi sanj,

čepavo zunaj dežuje

ali sij solnce,

misi

ali je nevihtno.

čepavo je zima
jesen

pomlad

poletje.

Sanje otroštva.

Sanje odraščanja.

Nekega dne

so hoti milni baloni -

LUČKA PETRIČ - književnica

Rojena 1. 1943 na Golniku

Poklic: profesorica francoščine in italijanščine

Delo: roman »rumeni konj«

sodeluje v raznih revijah z novelami, črticami in pesmimi.

- KATERI DRUŽBENI POJAVI VAS KOT PISATELJICO NAJBOLJ VZNEMIR-
JAJO?

Trpljenje, pomanjkanje, vojne, bolezni, lakota, drobne krivice, ki se gode tistim, ki so nezaščiteni in se sami ne znajo ali ne morejo braniti, predvsem otrokom. Da, o tem bi želela pisati. Želela bi pisati tudi o delu, o različnih vrstah dela, o tem, kako vpliva na ljudi in seveda tudi o ljubezni.

Vsem mladim prijateljem želim, da bi imeli veliko uspeha v šoli in da bi nikoli ne pozabili, da so knjige prijateljice, ki povedo vedno nekaj novega, predstavljajo nam nove ljudi, nove pokrajine, nove odnose med ljudmi. Ob njih se lahko naučimo veliko.

Lep pozdrav vsem!

Lučka Petrič.

hot baloni iz davnih sanj.

oddaljujejo se,

vse bolj,

dobler se ne prebudiš

v novi dan

in ničes:

Snež je snež.

(Ker je to zares.)

Dež je dež.

Nebo je nebo.

Močno

ali oblačno.

Ja mi nič slučajnih SANJ,

vznemirljivega PRICAKOVANJA.

Nekega dne.

Takrat odhasteš.

VINKO TUŠEK - akademski slikar

Rojen 1.1936 v Ljubljani

Poučuje likovni pouk na osnovni šoli Lucijan Seljak

Sodeloval na razstavah v Kranju, Kopru, Škofji Loki, Ljubljani, Subotici, Sarajevu, Banja Luki, Zagrebu, Beogradu, Celovcu, Pragi, Mannheimu idr.

Samostojne razstave:

KRANJ

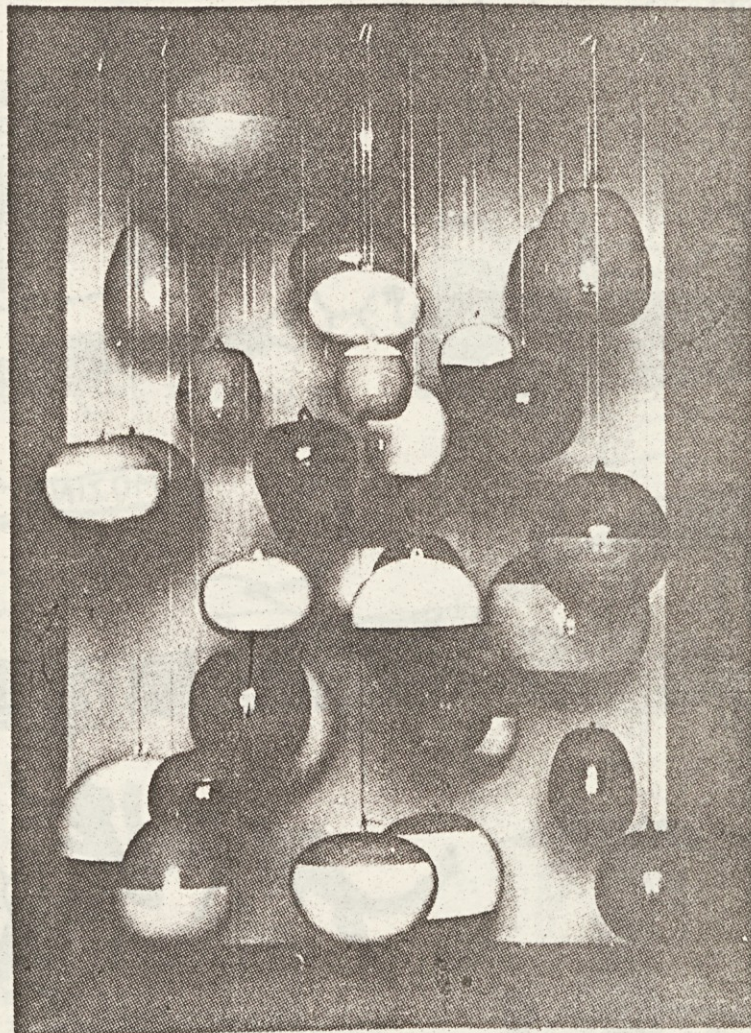
PIRAN

KOPER

NOVI SAD

L.1971 je prejel nagrado tednika Mladina "ZLATA PTICA", leta 1973 pa Prešernovo nagrado za Gorenjsko.

Že samo dejstvo, da ostaja Vinko Tušek na raziskovalni poti v okviru izbrane pomenske strukture, ki jo označujemo kot neokonstruktivistično, nas vodi v razmišljanje, v analizo tistih silnic, ki to strukturo nenehno omogočajo in razvijajo dalje. Zaradi le-teh učinkujejo namreč tudi sedanje Tuškove papirnate sestavljenke, dalje plastični objekti v lesu in kovini sveže, zanimivi so v razdajanju po prostoru, o čemer odloča tako njih barvitost kot sama konstrukcija, ki pridobiva v svojem sestavljanju, zvijanju še novo razsežnost - gibanje; le-to je v glavnem samo šele nakazano, kolikor ga namreč omogoča struktura Tuškovih organizmov sama, po drugi strani pa tudi sam tehnološki pristop, ki je zadovoljiv za maketne skice, sicer pa zahteva nadaljnje in natančno proučevanje.

Vinko Tušek

NAŠ RAZGOVOR

Si tudi med počitnicami zahajal v knjižnico?

Da tudi

Katere knjige si v tem času prebral?

Mladost na krilih
 Planet treh sonc
 Potopljena galeja
 Gospodar sveta
 Deček z dvema imenoma
 Odiseja
 Stezosledec
 Zaklad v Srebrnem jezeru
 knjige o Tekumsejevem rodu /Fritz
 Steuben/ in še mnogo drugih.

Zakaj priporočaš, da bi jih prebra-
 li tudi drugi?

Ker jim bodo v šoli koristile pri
 zgodovini. Priporočam pa še kakšno
 knjigo za razvedrilo.

Aljoša Šumenc
 6.B

POVEDANO

DO KONCA SEPTEMBRA SMO ZA VAS
KUPILI **1 098** NOVIH KNJIG.

DOMOV STE SI DO TEGA ČASA IZ-
POSODILI **3 4895** KNJIG.

V ČITALNICI STE PREBRALI

5 719 KNJIG IN REVIJ.

V PIONIRSKO KNJIŽNICO SE JE

VPISALO **4 54** NOVIH ČLANOV.

S ŠTEVILKAMI

PRED DVESTO LETI JE UMRL ANTON JANŠA

- prvi uradno imenovani učitelj čebelarstva na Dunaju. Napisal je strokovno knjigo RAZPRAVA O ROJENJU ČEBEL, po njegovi smrti pa je izšla še knjiga POPOLNI NAUK O ČEBELARSTVU.

Obe knjigi sta napisani v nemškem jeziku, doživeli pa sta več izdaj: eno v angleščini, štiri v češčini, v slovenščini pet in devet izdaj v nemščini.

Biografski roman o znamenitem čebelarju je napisala Mimi Malenšek. V nadaljevanjih je pod naslovom ZLATI ROJ izhajal v Kmečkem glasu leta 1965.

S KNJIGO SKOZI STOLETJA

Odlomek iz knjige POPOLNI NAUK O ČEBELARSTVU:

Od podobe teh čebel

Ta zunanja podoba teh čebel se ložej skuz pogled, koker pa skuz karkol za enu tenku popisvajnje spozna; use scer imajo štir tafle, šest nog, dva šlatovna rožička inu na životu šest obročkov, pa veliku drugi žvadi, al muh imajo use letu tudi; nekateri čebelarji njih scer poznajo, kadar per pajnu ven inu noter letajo, kir že pred vedo, de so čebele. Kadar pa na samoti katiro narajmajo, tok večkrat k špotu enga čebelarja eno ptujo žvad za čebelo derže inu pravo čebelo za eno drugo žvad obrajtajo.

KNJIGE

SLOVENSKE LJUDSKE PRAVLJICE

LUŽIŠKOSRBSKE PRAVLJICE

FINSKE PRAVLJICE

VALAŠKE PRAVLJICE

VOJAN ARHAR: CAPLJAČI

KAJETAN KOVIČ: MOJ PRIJATELJ PIKI JAKOB

KRISTINA BRENK: DEKLICA DELFINA IN LISICA ZVITOREPKA

ASTRID LINDGREN: PIKA NOGAVIČKA

LILI NOVY: MAJHNI STE NA TEM VELIKEM SVETU

JOŽE SNOJ: STOP ZA NOVO PESMICO

JANEZ VIPOTNIK: DIKO V ŽIVALSKEM VRTU

ANTON INGOLIČ: POTOPLJENA GALEJA, MLADOST NA STOPNICAH

MANKO GOLAR: OKROGLE O VERŽENCIH

JULES VERNE: PETNAJSTLETNI KAPITAN, BAJNA DEDIŠČINA

ARTUR HAILEY: LETALIŠČE

TVO ZORMAN: V SEDEMNAJSTEM

ZMAGA GLOGOVAC: TESNOBA

EKSTRÖM PER OLAF: PLESALA JE ENO POLETJE

RENE GUILLOT: ENCIKLOPEDIJA ZA OTROKE

EVGEN BERGANT: OLIMPIJSKE IGRE

MILIVOJ MATOŠEC: HEROJ TITO

KI STE JIH NAJRAJE BRALI

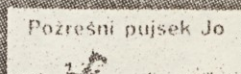
LITERARNE UGANKE

PO SPOMINU DOPOLNI MANJKAJOČE BESEDE V ZNANI VORANČEVI ČRTICI!

Na koncu našega polja je bila grda, temačna globača, ki so ji rekali ----- . Bila je podobna globokemu kotlu, obdana od treh strani s ----- bregovi, le na eni strani je imela žrelo, ki pa se je izgubljal v -----, skrivnostno lesovje. Bregovi so bili porastli z zanikrnim grmovjem, s češmigo, gabrovjem, trnovjem, pasjo ----- in podobno navlako. Med grmovjem je rasla še zanikrnejša trava, porabna le za ovčjo ----- . Tam si našel vresje, praprot, divjo in pravo, rabuželj, čmeriko in podobnega zlomka. ----- je bil tako pust in neprijazen, da se je človeku, ki je stopil vanj, nehote stisnilo ----- . Edino, kar je bilo v njem živega, je bil -----, ki je izviral prav na njegovem dnu izpod mahovitih ----- ter po kratki vijugasti dragici izginjal skozi temno ----- v svet. Njegovo žuborenje je polnilo kotel prav gori do robov.

V knjigi SOLZICE se prepričaj, če si se pri kakšni besedi zmotil. Primerjaj svoj izraz z Vorančevim! Ali je med njima kaka razlika?

za najmlajše slikanice o živalih

